
Zittingsdocument

B9-0116/2023

8.2.2023

ONTWERPRESOLUTIE

naar aanleiding van vragen met verzoek om mondeling antwoord
B9-0000/2023 en B9-0000/2023

ingediend overeenkomstig artikel 136, lid 5, van het Reglement

over een toereikend minimuminkomen met het oog op actieve inclusie
(2022/2840(RSP))

Guido Reil, Dominique Bilde, Elena Lizzi, Stefania Zambelli

namens de ID-Fractie

**Margarita de la Pisa Carrión, Anna Zalewska, Elżbieta Rafalska, Ádám
Kósa, Enikő Gyóri**

B9-0116/2023

Resolutie van het Europees Parlement over een toereikend minimuminkomen met het oog op actieve inclusie (2022/2840(RSP))

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 5, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie,
  - gezien artikel 156 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU),
  - gezien het non-paper dat Bulgarije, Denemarken, Estland, Finland, Ierland, Letland, Litouwen, Malta, Nederland, Oostenrijk en Zweden voorafgaand aan de verklaring van de Sociale Top van Porto in mei 2021 hebben gepresenteerd,
  - gezien de aanbeveling van de Raad van 24 juni 1992 inzake gemeenschappelijke criteria met betrekking tot toereikende inkomsten en prestaties in de stelsels van sociale bescherming¹,
  - gezien de aanbeveling van de Raad van 30 januari 2023 over een toereikend minimuminkomen met het oog op actieve inclusie²,
  - gezien het voorstel van de Commissie van 28 september 2022 voor een aanbeveling van de Raad inzake een toereikend minimuminkomen met het oog op actieve inclusie (COM(2022)0490),
  - gezien Speciaal verslag 25/2021 van de Europese Rekenkamer van 8 december 2021 getiteld “ESF-steun ter bestrijding van langdurige werkloosheid: maatregelen moeten doelgerichter, beter op maat gesneden en beter gemonitord worden”³,
  - gezien de vragen aan de Raad en de Commissie over een toereikend minimuminkomen met het oog op actieve inclusie (O-000050/2022 – B9-0000/2023 en O-000051/2022 – B9-0000/2023),
  - gezien artikel 136, lid 5, en artikel 132, lid 2, van zijn Reglement,
  - gezien de ontwerpresolutie van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken,
- A. overwegende dat in 2021 maar liefst 95,4 miljoen mensen in de EU het risico liepen in een situatie van armoede of sociale uitsluiting terecht te komen⁴;
- B. overwegende dat alleenstaande moeders, ouderen, mensen met een handicap, een laag

---

¹ PB L 245 van 26.8.1992, blz. 46.

² PB C 41 van 3.2.2023, blz. 1.

³ <https://www.eca.europa.eu/nl/Pages/DocItem.aspx?did=60158>

⁴ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/edn-20211015-1>

opleidingsniveau, een langdurige of chronische ziekte, mensen die langdurig werkloos zijn geweest of met een lange afwezigheid op de arbeidsmarkt, alsook migranten het meest door armoede worden getroffen of in armoede dreigen terecht te komen; overwegende dat in 2021 maar liefst 16 % van de Europese gepensioneerden risico liep op armoede of sociale uitsluiting;

- C. overwegende dat in 2020 ongeveer 36 miljoen EU-burgers, goed voor ongeveer 8 % van de bevolking, niet in staat waren hun woning voldoende te verwarmen; overwegende dat in hetzelfde jaar ongeveer 6 % van de EU-bevolking de energierekening niet op tijd kon betalen; overwegende dat in 2018 de armste Europese huishoudens (d.w.z. de 10 % met het laagste inkomen) 8,3 % van hun uitgaven aan energie besteedden⁵;
- D. overwegende dat de energiecrisis en de (groene) inflatie, die zowel zijn veroorzaakt als aangewakkerd door het klimaatbeleid en de klimaatwetgeving van de EU en het lagerentebeleid van de Europese Centrale Bank, en die zijn verergerd door de Russische aanvalsoorlog tegen Oekraïne, tot een toename zullen leiden van het aantal burgers en huishoudens dat te kampen heeft met onzekerheid en armoede;
- E. overwegende dat miljoenen Europeanen door het “Fit for 55”-pakket in energiearmoede zullen terechtkomen; overwegende dat de uitbreiding van de EU-regeling voor de handel in broeikasgasemissies tot gebouwen en de vervoerssector nadelig zal uitpakken voor huishoudens met een laag inkomen, die zich geen investeringen in dure energiebesparende renovaties en hernieuwbare-energie-installaties kunnen veroorloven; overwegende dat huishoudens met een laag inkomen waarschijnlijk het hardst door dit beleid zullen worden getroffen, hetgeen hun reeds precaire situatie zal verergeren;
- F. overwegende dat werklozen een groter risico op armoede lopen; overwegende dat het bieden van hoogwaardige banen de beste manier is om hen uit de armoede te halen; overwegende dat opleiding op maat en (her)scholing in dit verband van essentieel belang zijn voor de (her)integratie van mensen op de arbeidsmarkt;
- G. overwegende dat de lockdownmaatregelen in reactie op de COVID-19-pandemie het probleem van langdurige werkloosheid in de EU hebben verergerd; overwegende dat volgens Speciaal verslag 25/2021 van de Europese Rekenkamer de door het Europees Sociaal Fonds (ESF) gefinancierde maatregelen niet altijd gericht waren op langdurig werklozen en dus niet altijd tegemoetkwamen aan hun specifieke behoeften;
- H. overwegende dat minimuminkomensregelingen bestaan uit uitkeringen en diensten die samen een vangnet vormen voor mensen die, ongeacht of ze werk hebben of niet, over onvoldoende financiële middelen beschikken om voor zichzelf en personen die eventueel van hen afhankelijk zijn, een minimumlevensstandaard te garanderen⁶;
- I. overwegende dat overeenkomstig artikel 156 VWEU de instelling en het beheer van socialezekerheidsstelsels onder de bevoegdheid van de lidstaten vallen, en dat de EU

---

⁵ Briefing – “Energy poverty in the EU” (Briefing – Energiearmoede in de EU), Europees Parlement, directoraat-generaal Parlementaire Onderzoeksdiensten, 4 juli 2022.

⁶ <https://www.caritas.eu/minimum-income-schemes-to-ensure-dignity-for-all>.

hier coördinerend maar niet harmoniserend optreedt; overwegende dat de welvaartsniveaus, de economische capaciteit en de bestaande socialezekerheidsstelsels aanzienlijk verschillen van lidstaat tot lidstaat; overwegende dat de nationale sociale vangnetten sterk verschillen en dus niet vergelijkbaar zijn;

- J. overwegende dat er in alle lidstaten gegarandeerde minimuminkomensregelingen bestaan, die als laatste redmiddel fungeren om huishoudens met een laag inkomen te beschermen tegen armoede; overwegende dat de opzet van deze regelingen verschilt naargelang van de benadering van sociale bescherming in elke lidstaat; overwegende dat de verschillende minimuminkomensregelingen in Europa grofweg in vijf categorieën kunnen worden onderverdeeld⁷;
  - K. overwegende dat volgens schattingen doorgaans 30 % tot 50 % van de in aanmerking komende bevolking geen gebruikmaakt van minimuminkomenssteun, hetgeen kan worden verklaard door factoren als gebrek aan informatie en de moeilijke toegang⁸;
  - L. overwegende dat sommige mensen in staat en beschikbaar zijn om de arbeidsmarkt (opnieuw) te betreden, terwijl anderen niet (onmiddellijk) in staat zijn om te werken, zoals mensen met een ernstige handicap of gezondheidsproblemen⁹;
1. neemt kennis van de aanbeveling van de Raad van 30 januari 2023 over een toereikend minimuminkomen met het oog op actieve inclusie; erkent dat adequate door de lidstaten vastgestelde minimuminkomensregelingen kunnen bijdragen tot het terugdringen van armoede; bevestigt nogmaals dat sociaal beleid niettemin een exclusieve bevoegdheid van de lidstaten moet zijn;
  2. benadrukt dat armoede en het risico op armoede alleen kunnen worden teruggedrongen door maatregelen van de lidstaten die een stabiele en hoogwaardige werkgelegenheid bevorderen, en dat daarvoor beleid nodig is dat zich richt op stabiele economische groei en investeringen;
  3. acht een goede opzet van minimuminkomensregelingen van cruciaal belang om te voorkomen dat daar negatieve prikkels van uitgaan die werken ontmoedigen, of dat mensen in een cirkel van afhankelijkheid van sociale uitkeringen en armoede blijven steken; is van mening dat het inkomen uit regelmatig werk (zelfs op het niveau van het minimumloon) altijd hoger moet zijn dan het bedrag dat via minimuminkomenssteun wordt verstrekt, om te voorkomen dat het aannemen van werk wordt ontmoedigd en illegaal werk wordt gestimuleerd;
  4. benadrukt dat minimuminkomensregelingen moeten worden beschouwd als een tijdelijke vorm van steun en moeten worden opgezet als een traject naar werk en daarom

---

⁷ Werkdocument – “Guaranteed Minimum Income Schemes in Europe: Landscape and Design” (Gegarandeerde minimuminkomensregelingen in Europa: overzicht en ontwerp) (WP/21/179), Internationaal Monetair Fonds, afdeling Fiscale Zaken, juli 2021.

⁸ Voorstel van de Commissie van 28 september 2022 voor een aanbeveling van de Raad over een toereikend minimuminkomen met het oog op actieve inclusie (COM(2022)0490).

⁹ Voorstel van de Commissie van 28 september 2022 voor een aanbeveling van de Raad over een toereikend minimuminkomen met het oog op actieve inclusie (COM(2022)0490).

vergezeld moeten gaan van actief beleid voor (her)integratie op de arbeidsmarkt;

5. benadrukt dat minimuminkomensregelingen op nationaal of subnationaal niveau worden gefinancierd en dat daarbij rekening wordt gehouden met de situatie op nationaal of regionaal niveau; wijst erop dat de lidstaten het recht hebben om selectiecriteria vast te stellen en te formuleren en om voorwaarden op te leggen, zoals het verbod voor begunstigden om een werkloosheidsuitkering te ontvangen of de verplichting om onderwijs te volgen, een maatschappelijk nuttige activiteit te verrichten of vacatures te aanvaarden;
6. benadrukt dat beleidsbeslissingen over minimuminkomensregelingen in de lidstaten worden genomen op nationaal, regionaal of zelfs lokaal niveau, en soms ook op meerdere bestuursniveaus samen; wijst erop dat minimuminkomensregelingen op lagere bestuursniveaus kunnen bijdragen tot een meer gerichte en efficiënte aanpak, aangezien in de lidstaten de behoeften van huishoudens per regio verschillen;
7. merkt op dat in veel lidstaten de samenstelling van huishoudens een essentiële overweging is bij de vaststelling van de hoogte van de steun en dat in deze landen daarom wordt gekeken naar de middelen waarover huishoudens beschikken;
8. is van mening dat bij de berekening van het bedrag dat via minimuminkomensregelingen wordt verstrekt, rekening moet worden gehouden met uitkeringen in natura om ervoor te zorgen dat het totaalbedrag niet buitensporig is, maar veeleer de daadwerkelijke behoeften weerspiegelt;
9. is van oordeel dat de criteria om in aanmerking te komen voor minimuminkomensregelingen duidelijk en coherent moeten zijn, en moedigt de lidstaten aan de desbetreffende administratieve procedures te vereenvoudigen; acht het belangrijk dat de betrokken autoriteiten, centra en overheidsdiensten potentiële begunstigden alle nodige informatie verstrekken en hen helpen bij het indienen van hun aanvragen voor inkomenssteun; moedigt de lidstaten aan zowel digitale als niet-digitale instrumenten beschikbaar te stellen om potentiële begunstigden te helpen;
10. moedigt de lidstaten aan hun minimuminkomensregelingen geregeld te evalueren en indien nodig aan te passen, zodat die zijn afgestemd op de kosten van levensonderhoud op lokaal, regionaal en nationaal niveau;
11. onderstreept dat minimuminkomensregelingen door de belastingbetaler worden gefinancierd en daarom op transparante wijze moeten worden ingezet; moedigt de lidstaten aan er nauwlettend op toe te zien of hun minimuminkomensregelingen toereikend en doeltreffend om armoede te bestrijden; benadrukt in dit verband het belang van een goede coördinatie en informatie-uitwisseling tussen de bevoegde nationale autoriteiten en instanties op het gebied van sociale bescherming en arbeidsmarktintegratie;
12. is van mening dat het bevorderen van hoogwaardige banen en van het behoud van arbeidsplaatsen een actief arbeidsmarktbeleid vereist dat een leven lang leren en gepersonaliseerde ondersteuning en begeleiding omvat; moedigt de lidstaten aan deze maatregelen af te stemmen op de individuele behoeften en omstandigheden van begunstigden van minimuminkomenssteun; verzoekt de lidstaten gebruik te maken van

het ESF+, in combinatie met een gepersonaliseerde aanpak, om langdurig werklozen in de periode 2021-2027 te helpen;

13. moedigt de lidstaten aan te investeren in openbare kinderopvang om vrouwen in staat te stellen deel te nemen aan de arbeidsmarkt;
14. merkt op dat in sommige lidstaten minimuminkomensregelingen ook worden gefinancierd uit bijdragen van werkgevers en werknemers; onderstreept in dit verband het belang van het behoud van zowel deze nationale benaderingen van minimuminkomensregelingen als het concurrentievermogen van ondernemingen en bedrijven;
15. acht het van essentieel belang dat de begrotingskosten van minimuminkomensregelingen zorgvuldig in de gaten worden gehouden; is van mening dat het recht op minimuminkomenssteun kan worden beperkt zodra een begunstigde gedurende een bepaalde periode aan een dergelijke regeling heeft deelgenomen of een bepaald bedrag aan steun heeft ontvangen;
16. is bezorgd over de dramatische toename van het aantal migranten en vluchtelingen dat in veel lidstaten van minimuminkomensregelingen profiteert, iets wat is veroorzaakt en wordt aangewakkerd door het mislukte migratiebeleid; is van mening dat minimuminkomensregelingen een aanzuigende werking kunnen hebben op de massaimmigratie; vreest dat deze toenemende financiële last de stelsels voor sociale bescherming van verschillende lidstaten in gevaar zal brengen;
17. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.